COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 22.6.2021
COM(2021) 316 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

privind aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1224/2009 de stabilire a unui sistem de control al Uniunii pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului, în conformitate cu articolul 118, pentru perioada 2015-2019

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

privind aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1224/2009 de stabilire a unui sistem de control al Uniunii pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului, în conformitate cu articolul 118, pentru perioada 2015-2019

1. Introducere și context

Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului[1] (denumit în continuare „Regulamentul privind controlul") prevede un sistem UE de control al pescuitului pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului[2] (PCP). Împreună cu Regulamentul privind pescuitul ilegal, nereglementat și nedeclarat (INN)[3] și cu Regulamentul privind gestionarea sustenabilă a flotei externe[4], Regulamentul privind controlul stabilește norme și măsuri de control, inspecție și asigurare a respectării normelor bazate pe o abordare integrată la nivel mondial.

Printre părțile interesate implicate în guvernanța și punerea în aplicare a sistemului de control al pescuitului, se numără statele membre, Comisia Europeană, Agenția Europeană pentru Controlul Pescuitului (EFCA)[5] și operatorii comerciali. Regulamentul privind controlul se aplică întregului lanț de activități de pescuit, de la capturare până la consumatorul final.

Prezentul document răspunde obligației legale a Comisiei de a raporta Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea Regulamentului privind controlul în statele membre, o dată la cinci ani [articolul 118 alineatul (2)].

În 2017, Comisia a adoptat primul raport privind punerea în aplicare și evaluarea Regulamentului privind controlul, care acoperă primii cinci ani (2010-2014) de la intrarea sa în vigoare[6]. Evaluarea a arătat că Regulamentul privind controlul este esențial pentru îndeplinirea obiectivelor PCP și pentru punerea în aplicare a măsurilor de conservare și gestionare. Principiile și dispozițiile Regulamentului privind controlul abordează aspecte care au condus în trecut la pescuitul excesiv amplu și la o respectare deficitară a normelor în domeniul pescuitului. De asemenea, analiza din primul raport a arătat că statele membre au pus în aplicare principalele dispoziții ale Regulamentului privind controlul, dar, din cauza complexității normelor și a timpului necesar pentru adaptare, punerea în aplicare a unora dintre dispoziții a fost întârziată în unele cazuri. De asemenea, raportul a concluzionat că, deși Regulamentul privind controlul a contribuit la îmbunătățirea atât a sistemului de control al pescuitului, cât și a respectării normelor PCP, acesta nu era pe deplin adecvat scopului (a se vedea secțiunea 3.1). Pentru a remedia deficiențele identificate, Comisia a adoptat în 2018

[1] JO L 343, 22.12.2009, p. 1-50.

[2] JO L 354, 28.12.2013, p. 22-61.

[3] JO L 286, 29.10.2008, p. 1-32.

[4] JO L 347, 28.12.2017, p. 81-104

[5] https://www.efca.europa.eu.

[6] COM(2017) 192 final.

o propunere de revizuire a sistemului UE de control al pescuitului[7]. Această propunere este în curs de negociere cu Parlamentul European și Consiliul.

Acest al doilea raport oferă o imagine de ansamblu asupra aplicării principalelor dispoziții ale Regulamentului privind controlul pentru perioada 2015-2019.

Informațiile prezentate în prezentul document se bazează pe: (i) datele raportate de statele membre în temeiul articolului 118 din Regulamentul privind controlul[8]; (ii) observațiile Comisiei rezultate din auditurile, verificările și inspecțiile efectuate în conformitate cu titlul X din Regulamentul privind controlul; (iii) informații rezultate în urma acțiunilor subsecvente acestor audituri, verificări și inspecții; (iv) discuțiile purtate în cadrul grupurilor de experți privind controlul pescuitului și conformitatea; și (v) alte activități specifice (de exemplu, ateliere, reuniuni).

2. Punerea în aplicare a Regulamentului privind controlul de către statele membre

Statele membre sunt responsabile de asigurarea punerii corecte în aplicare a sistemului de control al pescuitului. În perioada 2015-2019, statele membre au continuat să îmbunătățească punerea în aplicare a Regulamentului privind controlul. S-au înregistrat îmbunătățiri în domeniile în care au fost identificate deficiențe în perioada de raportare anterioară, în special: (i) sistemele de sancționare și de puncte; (ii) monitorizarea navelor mici; (iii) raportarea datelor privind capturile navelor mici; și (iv) schimbul de date. Deși aceste îmbunătățiri sunt binevenite, digitalizarea datelor privind pescuitul rămâne incompletă, fiind necesare eforturi suplimentare în acest domeniu. În mod similar, deși au existat îmbunătățiri în ceea ce privește sistemele de sancționare ale statelor membre (inclusiv prin instituirea unor sisteme de puncte), mai sunt multe de făcut pentru a se asigura în mod efectiv și egal aplicarea acestor măsuri și respectarea normelor aferente. Mai multe detalii cu privire la aceste puncte sunt prezentate în secțiunile de mai jos.

2.1. Condiții de acces la ape și resurse și controlul gestionării flotei

Pentru a se asigura că activitățile de pescuit se desfășoară în conformitate cu normele PCP, aceste activități necesită o **licență de pescuit** și, în condiții specifice, o **autorizație de pescuit**. Numărul total de licențe de pescuit valabile raportate de statele membre a scăzut ușor în perioada 2015-2019, de la aproape 96 000 de licențe de pescuit valabile în 2015 la aproximativ 91 000 în 2019. În această perioadă, statele membre au raportat că peste 1 500 de licențe de pescuit au fost suspendate temporar și peste 1 100 au fost retrase definitiv. Numărul de autorizații de pescuit a crescut de la 30 500 în 2015 la peste 38 500 în 2019, 154 fiind suspendate temporar și 187 retrase definitiv.

Pentru a asigura un control efectiv, statele membre trebuie să opereze un **sistem de monitorizare a navelor (VMS),** iar navele de pescuit cu o lungime totală (LOA) de cel puțin

[7] COM(2018) 368 final.

[8] Un rezumat cuprinzător și detaliat al datelor raportate de statele membre este furnizat în raportul de sinteză a datelor raportate de statele membre în conformitate cu articolul 118 din Regulamentul privind controlul, disponibil la adresa Circabc (europa.eu), împreună cu rapoartele inițiale prezentate.

12 metri trebuie să fie echipate cu un dispozitiv care să permită autorităților competente să le localizeze și să le identifice automat. Cu toate acestea, unele nave ar putea fi scutite de această cerință dacă: (i) au o lungime totală de 12-15 metri și operează exclusiv în apele teritoriale ale statului membru de pavilion sau (ii) nu petrec niciodată mai mult de 24 de ore pe mare din momentul plecării până în momentul întoarcerii în port. Analiza datelor raportate de statele membre sugerează că, deși această derogare este încă aplicată pe scară largă, acoperirea VMS pentru navele cu o lungime totală de 12-15 metri a crescut de la aproximativ 35 % în 2015 la 40 % în 2019.

Controlul puterii motorului este un element-cheie al sistemului UE de control al pescuitului. Puterea motorului și tonajul brut al navelor de pescuit sunt cei doi indicatori de capacitate reglementați prin sistemul de intrare/ieșire[9]. De asemenea, sunt cei doi indicatori de capacitate pentru care PCP stabilește plafoane. Din aceste motive, gestionarea capacității flotei, inclusiv a sistemului de intrare/ieșire pentru registrul flotei de pescuit a UE[10], depinde de înregistrarea corectă și fiabilă a acestor doi parametri. Acuratețea declarațiilor statelor membre privind puterea motorului este esențială pentru a se asigura că limitele capacității flotelor lor nu sunt depășite și, prin urmare, capacitatea flotei UE rămâne consecventă cu efortul de pescuit prin care evită pescuitul excesiv al stocurilor. În 2019, Comisia a publicat un studiu privind verificarea puterii motorului în 15 state membre[11]. Studiul a arătat că neconformitatea este larg răspândită în toate statele membre și zonele și la toate tipurile de nave incluse în studiu. Constatările ridică semne de întrebare cu privire la conformitatea generală a statelor membre cu plafoanele pentru capacitatea de pescuit și cu sistemul de intrare/ieșire. De asemenea, studiul a confirmat că dispozițiile actuale privind controlul puterii motorului nu sunt pe deplin adecvate scopului. În plus, testarea fizică a puterii motorului este costisitoare și greoaie, atât pentru autorități, cât și pentru operatori. De asemenea, testarea fizică este adesea ineficientă, întrucât puterea motorului poate fi discret modificată în timpul testării sau după aceasta. Prin urmare, pare oportun să se treacă la un sistem de „monitorizare continuă a motorului”, cel puțin pentru anumite segmente de flotă. Trecerea la un astfel de sistem a fost deja prezentată de Comisie în propunerea sa privind un sistem revizuit de control al pescuitului.

Pentru a monitoriza mai bine datele privind flota și capacitatea flotei la nivelul UE, Comisia a actualizat registrul flotei UE[12,13]. Registrul include o bază de date care este parțial accesibilă publicului.

2.2. Instrumente de raportare a capturilor, cântărire și trasabilitate

---

9 JO L 169, 30.6.2017, p. 1-7.

10 JO L 34, 9.2.2017, p. 9-177.

11 https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/a867cbac-8e90-11e9-9369-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-99423821.

12 Pentru publicul larg, din iunie 2018, pe site-ul Europa a fost publicat în mod periodic un fișier Excel cu date din aplicație. Aplicația web actuală a fost lansată în decembrie 2019.

13 https://webgate.ec.europa.eu/fleet-europa/index_en.

Pentru a facilita monitorizarea efectivă, navele de pescuit ale UE cu o lungime totală de cel puțin 10 metri au obligația să țină un **jurnal de pescuit**. Pentru navele cu o lungime totală de cel puțin 12 metri, aceasta trebuie să fie în format electronic (jurnal de bord electronic), deși o derogare poate permite anumitor **nave cu o lungime totală de 12-15 metri** să utilizeze un jurnal de bord pe suport de hârtie[14]. Datele arată o tendință generală de scădere a utilizării jurnalului pe suport de hârtie, deși acesta este încă larg utilizat. Numărul navelor cu o lungime totală de peste 12 metri care utilizează un jurnal de bord electronic a crescut de la 4 800 în 2014 la aproape 8 700 în 2019. Această creștere se datorează creșterii gradului de acoperire a jurnalelor de bord electronice la navele cu o lungime de 12-15 metri, în cazul cărora acoperirea jurnalelor de bord electronice a crescut de la 30 % la 40 %. În plus, procentul navelor cu o lungime totală de 10-12 metri care utilizează jurnale de bord electronice a crescut de la aproximativ 2 % în 2014 la 11 % în 2019.

Monitorizarea capturilor pentru **navele cu o lungime totală mai mică de 10 metri** trebuie efectuată prin selectarea de eșantioane din planuri, jurnale de pescuit pe suport de hârtie sau note de vânzare. Proporția navelor care fac obiectul fiecăreia dintre aceste metode de monitorizare a fost relativ stabilă pe parcursul perioadei de raportare, cu variații de câteva puncte procentuale de-a lungul anilor. Planurile de eșantionare au fost cel mai frecvent utilizat tip de metodă de monitorizare. Pe lângă aceste forme de control, unele state membre au introdus jurnale de bord electronice și, deși cifrele raportate de astfel de nave sunt destul de mici, acestea au crescut de la aproximativ 100 în 2015 la 450 în 2019.

Întrucât se consideră că raportarea pe suport de hârtie este ineficace și că generează o sarcină administrativă considerabilă[15], propunerea Comisiei privind un sistem revizuit al UE de control al pescuitului vizează digitalizarea completă a raportării pentru toate segmentele de flotă, în conformitate cu strategia digitală a UE[16]. Măsurile propuse în acest domeniu la nivelul UE sunt în concordanță cu tehnologiile disponibile. Măsurile propuse vizează și evitarea denaturărilor condițiilor de concurență echitabile care ar putea apărea dacă statele membre ar adopta aceste noi tehnologii în mod unilateral. În acest context, în decembrie 2018, Comisia a organizat un atelier privind **instrumentele digitale pentru pescuitul la scară mică**[17]. Atelierul a vizat: (i) instrumente digitale pentru monitorizarea navelor; (ii) instrumente digitale pentru raportarea capturilor și (iii) o sesiune axată pe Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime (FEPAM) ca mecanism de finanțare. Atelierul a oferit ocazia de a face schimb de: (i) cunoștințe; (ii) bune practici și (iii) tendințe și evoluții privind soluțiile digitale pentru monitorizarea și controlul pescuitului la scară mică. În general, participanții la atelier s-au declarat în favoarea inovării tehnologice, deși și-au exprimat rezerve cu privire la costurile și la economiile de scară ale dotării unei proporții

[14] Statele membre pot scuti navele cu o lungime totală de 12-15 metri care: (a) operează exclusiv în apele teritoriale ale statului membru de pavilion; sau (b) care nu se află niciodată pe mare pentru o perioadă mai lungă de 24 de ore între momentul plecării și cel al întoarcerii în port.

[15] SWD(2018) 280 final.

[16] Conturarea viitorului digital al Europei | Conturarea viitorului digital al Europei (europa.eu).

[17] https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/news/workshop-digital-tools-small-scale-fisheries-brussels-4-5-december-2018-2018-11-30_en

însemnate a flotei UE cu instrumente digitale. În această privință, propunerea Comisiei privind Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură (FEAMPA) pentru perioada 2021-2027[18,19] sprijină achiziționarea și instalarea de echipamente pentru sistemele obligatorii de urmărire a navelor și de raportare electronică la bordul navelor de pescuit costier la scară mică[20], cu o rată a intensității ajutorului de 100 %.

Există în continuare îngrijorări cu privire la **trasabilitate**, deși s-au înregistrat progrese în acest domeniu, iar statele membre au căutat soluții diferite pentru a asigura trasabilitatea produselor pescărești. Există lacune în lanțul informațional din cauza utilizării în continuare atât a informațiilor pe suport de hârtie, cât și a informațiilor electronice, precum și din cauza lipsei unor standarde armonizate în materie de date. Aceste lacune nu au fost încă soluționate. Punerea în aplicare a normelor de trasabilitate existente din Regulamentul privind controlul s-a dovedit a fi o provocare pentru multe state membre, din cauza: (i) lipsei de coordonare între diferitele autorități responsabile cu controalele din cadrul lanțului de aprovizionare; (ii) interpretărilor diferite ale aplicabilității dispozițiilor de trasabilitate și (iii) confuziei cu privire la dispozițiile de trasabilitate din legislația alimentară generală[21]. Aceste constatări confirmă rezultatul evaluării anterioare a Regulamentului privind controlul, potrivit căreia deficiențele de punere în aplicare sunt datorate lipsei de claritate a cadrului legislativ actual. Aceste constatări confirmă și relevanța propunerii Comisiei de revizuire a sistemului de control al pescuitului. Pentru a contribui la soluționarea acestor probleme, în octombrie 2019, Comisia a organizat **un atelier privind trasabilitatea produselor pescărești și de acvacultură**[22]. Atelierul a vizat: (i) modificările propuse ale cerințelor de trasabilitate în cadrul revizuirii în curs a Regulamentului privind controlul și (ii) prezentarea diferitelor sisteme și tehnologii puse în aplicare în prezent de statele membre și de industrie în domeniul trasabilității produselor pescărești. Principalele puncte de discuție abordate în cadrul atelierului au inclus importanța interoperabilității între sisteme și modul de asigurare a unei puneri în aplicare eficiente în beneficiul tuturor părților interesate, și anume al autorităților, al operatorilor și al consumatorilor finali.

Gestionarea cotelor este unul dintre pilonii principali ai gestionării pescuitului în cadrul PCP. Acuratețea cântăririi, înregistrării și trasabilității produselor pescărești este esențială: (i) în scopuri de control; (ii) pentru monitorizarea utilizării cotelor și (iii) pentru asigurarea sustenabilității pe termen lung a activităților de pescuit. Auditurile și verificările efectuate de Comisie în statele membre selectate[23] au evidențiat deficiențe semnificative în ceea ce privește **cântărirea, înregistrarea și trasabilitatea** capturilor. Aceste deficiențe: (i) au

---

18 COM(2018) 390 final.

19 https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/news/commissioner-sinkevicius-welcomes-provisional-political-agreement-european-maritime-fisheries_en

20 Pescuitul costier la scară mică este efectuat de nave de pescuit cu o lungime totală mai mică de 12 metri și care nu utilizează unelte de pescuit tractate.

21 JO L 31, 1.2.2002, p. 1-24.

22 https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/news/traceability-fisheries-products-know-what-you-buy-2019-10-10_en.

23 Danemarca, Irlanda, Belgia și Țările de Jos.

subminat condițiile de concurență echitabile în ceea ce privește aplicarea normelor între statele membre; (ii) au facilitat pescuitul excesiv și (iii) au condus la subraportarea capturilor. Toate cele trei probleme pun în pericol obiectivele PCP. Comisia a luat măsuri pentru a remedia deficiențele identificate (a se vedea secțiunea 3.3) și va continua să evalueze aplicarea de către statele membre a normelor privind cântărirea, înregistrarea capturilor și trasabilitatea acestora.

2.3. Programe specifice de control și inspecție (PSCI)

Programele specifice de control și inspecție (PSCI) adoptate de Comisie pentru cinci bazine maritime ale UE[24] au fost puse în aplicare de statele membre la nivel național și regional. EFCA a asigurat coordonarea operațională a activităților de inspecție la nivel regional prin intermediul planurilor de desfășurare comune (PDC). Numărul total de inspecții efectuate în cadrul PDC aproape s-a dublat din 2015 până în 2019, fiind efectuate peste 32 000 de inspecții în 2019. De asemenea, în aceeași perioadă, s-a dublat procentul de încălcări suspectate[25] atât pentru inspecțiile pe mare, cât și pentru inspecțiile pe uscat, mediile pe ani și pe bazine maritime variind de la 2 % la peste 24 %[26]. Marea majoritate a încălcărilor suspectate, identificate în cursul inspecțiilor efectuate în cadrul PDC pe mare și pe uscat, au privit raportarea eronată a capturilor și nerespectarea normelor privind măsurile tehnice[27]. În 2019, încălcările suspectate legate de înregistrări eronate au reprezentat peste 40 % din numărul total de încălcări suspectate detectate în Marea Neagră și Marea Nordului. Încălcările legate de înregistrări eronate au ajuns la aproape 60 % din încălcările suspectate din Marea Baltică și au crescut la 75 % în PDC pentru „apele occidentale” ale Atlanticului de Nord-Est. În cadrul PDC pentru Marea Mediterană, încălcările suspectate legate de nerespectarea normelor privind măsurile tehnice au reprezentat 30 % din totalul încălcărilor, în timp ce înregistrările eronate au reprezentat 25 %, iar restul de 45 % din încălcările suspectate detectate au privit nerespectarea normelor de gestionare sau de trasabilitate.

În ultimii ani, informațiile privind controlul pescuitului au beneficiat de utilizarea **noilor tehnologii**, cum ar fi tehnologiile de observare a Pământului. În 2019, EFCA a utilizat **teledetecția prin satelit** pentru detectarea navelor, identificarea țintelor și alte sarcini specifice de monitorizare.

2.4. Controlul obligației de debarcare

Obligația de debarcare, care a intrat pe deplin în vigoare în ianuarie 2019, este una dintre componentele principale ale PCP reformate. De la introducerea sa treptată începând cu ianuarie 2015, statele membre au înregistrat puține progrese în ceea ce privește controlul și asigurarea aplicării sale. Comisia a efectuat o serie de audituri pentru a evalua măsurile

[24] Oceanul Atlantic de Est și Marea Mediterană; Marea Neagră; Marea Baltică; Marea Nordului și diviziunea ICES IIa; apele occidentale ale Atlanticului de Nord-Est.

[25] Termenul „încălcări suspectate” se referă la încălcările detectate de un inspector și consemnate în raportul de inspecție, înainte de pronunțarea unei hotărâri de către autoritatea competentă sau de către un judecător.

[26] https://www.efca.europa.eu/sites/default/files/EFCA%20Annual%20Report%20for%20year%202019.pdf.

[27] JO L 198, 25.7.2019, p. 105-201.

adoptate de statele membre pentru: (i) asigurarea controlului obligației de debarcare și a respectării normelor aferente și (ii) asigurare documentării exacte a tuturor capturilor. Constatările acestor audituri [împreună cu alte rapoarte, cum ar fi: (i) rapoartele de evaluare a conformității elaborate de EFCA în cooperare cu grupurile regionale de experți în control[28]; (ii) rapoartele statelor membre și (iii) rapoartele organizațiilor neguvernamentale de mediu] indică toate un nivel scăzut de respectare a obligației de debarcare. Constatările indică, de asemenea, că se practică aruncări masive, ilegale și nedocumentate ale capturilor în mai multe bazine maritime. Succesul obligației de debarcare depinde, printre altele, de introducerea de către statele membre a unor măsuri adecvate pentru a asigura controlul activităților de pescuit pe mare și respectarea normelor aferente. Astfel de măsuri ar promova conformitatea și ar stimula industria pescuitului să evite de la început capturile nedorite - obiectiv al PCP. S-a demonstrat că monitorizarea electronică la distanță (REM), care include televiziune cu circuit închis și senzori, este mijlocul cel mai rentabil pentru ca statele membre să asigure controlul activităților de pescuit pe mare și respectarea normelor aferente. Din acest motiv, propunerea Comisiei de revizuire a sistemului UE de control al pescuitului oferă temei juridic pentru utilizarea obligatorie, bazată pe riscuri, a REM, ca cel mai eficace și rentabil mijloc de a controla obligația de debarcare pe mare. În 2019, EFCA a elaborat, în cooperare cu statele membre, orientări tehnice și specificații minime pentru REM[29].

2.5. Inspecțiile și asigurarea respectării legii

Numărul **persoanelor autorizate de statele membre să efectueze inspecții în domeniul pescuitului** a crescut de la aproximativ 12 750 în 2015 la aproape 14 400 în 2019, numărul inspectorilor variind de la aproximativ 4 la 5 000 echivalent normă întreagă/stat membru. Comparând proporția de inspectori de pescuit cu normă întreagă și cu normă parțială, aproximativ 1 din 3 inspectori are ca principală sarcină controlul pescuitului. Este dificil să se evalueze o creștere reală a efectivelor de personal dedicate controlului pescuitului, deoarece competențele inspectorilor variază de la un stat membru la altul[30]. Cu toate acestea, unele state membre au subliniat că au avut de suferit de pe urma inspectoratelor insuficient dotate cu personal, ceea ce ar putea compromite eficacitatea sistemelor lor de control.

Statele membre au raportat un total de aproximativ 450 000 de **inspecții** în perioada 2015-2019. Comparând proporția inspecțiilor în cele patru locuri principale, 48 % au fost efectuate în port/la debarcare, 26 % pe piață, 22 % pe mare și 4 % în timpul transportului.

Statele membre au raportat 1 147 de nave de patrulare utilizate pentru inspecția pescuitului în 2015, număr care a crescut la 1 256 în 2019, cu un total de aproape 100 000 de zile de patrulare pe mare în perioada de raportare 2015-2019, comparativ cu cele 56 000 de zile de patrulare pe mare raportate pentru perioada 2010-2014. În plus, statele membre au raportat și o creștere a numărului de aeronave de supraveghere dedicate controlului și supravegherii

[28] https://www.efca.europa.eu/en/content/compliance-evaluation.

[29] https://www.efca.europa.eu/en/content/technical-guidelines-and-specifications-implementation-remote-electronic-monitoring-rem-eu.

[30] O varietate de agenți naționali pot fi considerați inspectori, de la inspectori specializați în domeniul pescuitului la poliție și agenți care lucrează ca agenți vamali.

pescuitului, număr care a crescut de la 72 în 2015 la 76 în 2019, cu un total de aproape 30 000 de ore de supraveghere efectuate în perioada 2015-2019. De asemenea, s-a înregistrat o creștere a utilizării noilor tehnologii pentru supravegherea pescuitului. În 2015, 2 state membre au raportat utilizarea dronelor, utilizând în total 8 drone, în timp ce, în 2019, 7 state membre au utilizat drone, fiind în funcțiune în total 39 de dispozitive.

În perioada 2015-2019, statele membre au identificat în total peste 65 000 **de încălcări suspectate**, cu o cifră anuală care a oscilat între 12 000 și 14 000. Numărul de **încălcări grave** a avut o tendință generală de creștere, de la aproximativ 3 000 în 2015 la 3 500 în 2019. În medie, în una din zece inspecții au fost identificate încălcări.

Cele mai frecvente încălcări suspectate sunt încălcările în materie de trasabilitate (28 %), urmate de încălcările în materie de jurnale de pescuit și încălcările în materie de declarații de debarcare (22 %), precum și încălcările normelor de control cuprinse în planurile multianuale[31] (20 %). Pentru cazurile cel mai rar întâlnite de încălcări suspectate, statele membre nu au raportat nicio încălcare sau aproape nicio încălcare în ceea ce privește: (i) monitorizarea regimurilor de preț și intervenție; (ii) organizarea comună a piețelor sau (iii) cântărirea după transport.

În 2019, Comisia a lansat un studiu privind **sistemele de sancțiuni**[32] ale statelor membre. Obiectivul a fost de a furniza o analiză și o evaluare aprofundate ale funcționării sistemelor naționale de sancțiuni, în special în ceea ce privește sancțiunile aplicate de statele membre pentru încălcări în perioada 2015-2019. Rezultatele studiului indică faptul că, în statele membre, cadrul juridic necesar este în cea mai mare parte complet și că multe state membre și-au îmbunătățit cadrul juridic în ultimii cinci ani. La sfârșitul anului 2019, toate statele membre, cu excepția unuia, aveau instituit un sistem de puncte pentru titularii de licențe și comandanții navelor de pescuit. Cu toate acestea, în unele state membre, punerea în aplicare a **sistemului de puncte** a fost întârziată sau nu este încă operațională. În plus, există diferențe semnificative între țări în ceea ce privește durata procedurilor pentru procesul de sancționare și nivelul sancțiunilor impuse. Aceste constatări arată că, deși situația s-a îmbunătățit în perioada 2015-2019 comparativ cu perioada 2010-2014, ar trebui depuse mai multe eforturi pentru a asigura condiții de concurență echitabile. Acestea indică, de asemenea, că ar trebui depuse mai multe eforturi pentru a asigura eficacitatea, caracterul disuasiv și proporționalitatea sancțiunilor aplicate în fiecare stat membru. Printre obiectivele sale principale, propunerea Comisiei din 2018 de revizuire a sistemului de control al pescuitului vizează eliminarea actualelor obstacole de reglementare care împiedică egalitatea de tratament pentru operatori și concurența loială la nivelul UE.

2.6. Date și informații

[31] https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/fisheries/rules/multiannual-plans_en.

[32] *Study on the sanctioning systems of Member States for infringements to the rules of the Common Fisheries Policy* („Studiu privind sistemele de sancțiuni ale statelor membre pentru încălcări ale normelor politicii comune în domeniul pescuitului”), https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/dfb452c8-c4df-11eb-a925-01aa75ed71a1

Statele membre raportează periodic Comisiei **date privind capturile și efortul de pescuit**. Acest lucru permite monitorizarea capturilor totale admisibile și a consumului de cote. Asigurarea calității datelor este un element-cheie al activității desfășurate de statele membre și de Comisie pentru a îmbunătăți monitorizarea cotelor, calitatea datelor fiind asigurată prin validarea adecvată a datelor și prin verificarea încrucișată. În ceea ce privește obligația de a institui un **sistem automat de verificare încrucișată și de validare a datelor**, 22 din cele 23 de state membre raportează că au instituit un astfel de sistem, dar numai 12 dintre aceste 22 de state membre și-au automatizat deja sistemele. Alte 6 state membre intenționează să implementeze automatizarea până în 2021. În patru state membre, se observă în continuare mai multe întârzieri în ceea ce privește automatizarea. Câteva state membre raportează că implementarea verificărilor încrucișate automate reprezintă o realizare majoră în perioada 2015-2019.

Pentru a îmbunătăți eficacitatea și eficiența schimbului de date, Comisia a stabilit în 2016 un calendar obligatoriu pentru ca statele membre să introducă standardul **FLUX** (protocolul universal pentru schimbul de date privind pescuitul) **pentru gestionarea datelor în domeniul pescuitului**[33]. Cu standardul FLUX, organizațiile regionale de gestionare a pescuitului și țările din întreaga lume pot utiliza pentru prima dată un cod unic și universal pentru automatizarea colectării și difuzării datelor lor privind capturile de pește. Standardul este, de asemenea, armonizat cu standardele utilizate pentru taxe și trasabilitatea produselor alimentare. În ultimii cinci ani, nivelul progreselor înregistrate în implementarea FLUX a variat de la un stat membru la altul și de la un domeniu la altul. Sistemul de schimb FLUX Transportation Layer (FLUX TL) este acum operațional în cadrul Comisiei și în 22 din cele 23 de state membre în cauză. Toate schimburile de date privind pescuitul au loc prin intermediul unei platforme centrale de schimb de date găzduită de DG MARE, iar această platformă poate fi utilizată pentru a trimite Comisiei date și conținut validate în formate standard. Schimburile de date în aceste formate fie sunt instituite, fie progresează bine în majoritatea statelor membre pentru următoarele categorii de date: activitatea de pescuit, notele de vânzare, poziția navei, datele privind flota și datele agregate privind capturile.

3. Punerea în aplicare de către Comisie

Comisia a jucat un rol esențial în sprijinirea statelor membre pentru a pune în aplicare Regulamentul privind controlul și în monitorizarea conformității acestora cu regulamentul. În special, Comisia: (i) a permis schimbul de date privind pescuitul prin dezvoltarea infrastructurii informatice necesare; (ii) a efectuat numeroase audituri și verificări și a monitorizat subsecvent aceste audituri și verificări; (iii) a sprijinit statele membre în interpretarea legislației și (iv) a organizat numeroase grupuri de experți privind controlul pescuitului. Toate aceste activități, împreună cu coordonarea operațională oferită de EFCA, au contribuit în mod substanțial la îmbunătățirea punerii în aplicare a Regulamentului privind controlul în cursul perioadei de raportare.

3.1. Elaborarea legislației și a politicilor

[33] http://www.unece.org/uncefact/unflux.

În 2017, Comisia a adoptat raportul privind punerea în aplicare și evaluarea Regulamentului privind controlul[34]. În conformitate cu articolul 118 alineatul (3), raportul a evaluat punerea în aplicare a regulamentului și impactul acestuia asupra PCP la cinci ani de la intrarea sa în vigoare. Ca parte a Programului privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT) din 2015[35], raportul a evaluat și dacă Regulamentul privind controlul era în continuare adecvat scopului, axându-se astfel pe simplificarea și reducerea sarcinii de reglementare. Rezultatele au arătat că, deși Regulamentul privind controlul a contribuit la îmbunătățirea sistemului de control al pescuitului și la creșterea gradului de respectare a normelor PCP, acesta nu era pe deplin adecvat scopului. Raportul a evidențiat o serie de provocări-cheie pe care UE și statele sale membre trebuie să le abordeze pentru a asigura: (i) pescuitul sustenabil; (ii) condiții de concurență echitabile între operatori și (iii) sinergii mai bune cu alte politici, în special cu privire la mediu și piețe. Un raport special al Curții de Conturi Europene[36], o rezoluție a Parlamentului European[37] și un aviz al platformei REFIT[38] au arătat, de asemenea, că sistemul UE de control al pescuitului are defectele sale și, în general, nu este adecvat scopului.

În special, Curtea de Conturi și-a exprimat îngrijorarea cu privire la următoarele aspecte: (i) exactitatea registrelor flotelor statelor membre (în ceea ce privește puterea motorului și tonajul brut); (ii) dependența ridicată de sisteme nefiabile de raportare a capturilor pe suport de hârtie; (iii) lipsa unei monitorizări eficace a flotei de mici dimensiuni; (iv) necesitatea de a crea o platformă de schimb de date pentru a facilita schimbul de date privind pescuitul între statele membre; (v) lipsa unor protocoale standardizate de inspecție a pescuitului și (vi) necesitatea de a implementa un sistem de schimb de date privind încălcările și sancțiunile între statele membre.

În iunie 2017, Comisia a lansat o inițiativă politică de revizuire a sistemului UE de control al pescuitului. Ca parte a acestei inițiative, Comisia a publicat în octombrie 2017 o evaluare inițială a impactului, urmată de consultări specifice cu părțile interesate în noiembrie și decembrie 2017. Aceasta a dus la adoptarea de către Comisie, în mai 2018, a unei **propuneri de revizuire a sistemului UE de control al pescuitului**[39]. Propunerea vizează: (i) consolidarea dispozițiilor de asigurare a respectării legislației; (ii) asigurarea unei calități mai bune și a unui schimb mai bun de date și informații privind pescuitul, în special în ceea ce privește pescuitul la scară mică și pescuitul recreativ; (iii) eliminarea decalajului față de PCP în ceea ce privește controlul obligației de debarcare; (iv) reducerea sarcinii administrative și (v) consolidarea sinergiilor cu alte politici. Analiza actuală a punerii în aplicare a

---

34 COM(2017) 192 final.

35 *Regulatory Fitness and Performance Programme (REFIT) State of Play and Outlook „REFIT Scoreboard"* [Programul privind o reglementare adecvată și funcțională (REFIT): situația actuală și perspective, „tabloul de bord REFIT"], SWD(2015) 110 final.

36 Raportul special „Controalele din domeniul pescuitului în UE: sunt necesare eforturi suplimentare" https://www.eca.europa.eu/en/Pages/DocItem.aspx?did=41459.

37 https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8 -0407_RO.html.

38 https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/xiv3acontrol_of_eu_fisheries.pdf.

39 COM(2018) 368 final.

Regulamentului privind controlul pentru perioada 2015-2019 arată că toate aceste aspecte sunt încă relevante. Propunerea face în prezent obiectul procedurii legislative ordinare și este examinată de Parlamentul European și de Consiliu. Obiectivele revizuirii sunt pe deplin în concordanță cu Pactul verde european[40], utilizând beneficiile transformării digitale pentru a sprijini transformarea ecologică. Aceasta face parte și din strategia Comisiei „de la fermă la consumator”[41], în măsura în care sistemul revizuit de control al pescuitului va combate frauda alimentară și va contribui la sustenabilitatea alimentară printr-un sistem îmbunătățit de trasabilitate.

Evaluarea REFIT a evidențiat importanța PSCI. PSCI sunt considerate de către toate părțile interesate ca fiind indispensabile pentru inspecțiile eficace și pentru consolidarea cooperării între statele membre în apele UE și în apele internaționale. În 2017, în colaborare cu EFCA și cu statele membre, Comisia a început să lucreze la o nouă abordare care: (i) să simplifice PSCI existente[42]; (ii) să le extindă acoperirea geografică și domeniul de aplicare, în conformitate cu PCP reformată; și (iii) să reducă sarcina administrativă. Drept urmare, Comisia a adoptat în 2018 noi PSCI[43], care acoperă toate bazinele maritime ale UE și toate activitățile de pescuit care fac obiectul măsurilor UE de conservare și gestionare a pescuitului în aceste bazine maritime. Acest lucru a îmbunătățit, de asemenea, PDC ca platformă de coordonare. De asemenea, a fost elaborată o metodologie armonizată pentru evaluarea riscurilor, care să asigure: (i) o abordare coerentă a programelor de control și inspecție în cadrul unui bazin maritim și (ii) condiții de concurență echitabile pentru activitățile de pescuit din diferite state membre. Metodologia armonizată[44] a fost elaborată de EFCA în cooperare cu statele membre și se bazează pe posibile amenințări de nerespectare a normelor PCP.

3.2. Date și informații

Începând din 2015, Comisia a alocat resurse considerabile și a depus eforturi pentru a dezvolta infrastructura informatică necesară pentru a permite statelor membre să facă schimb de date privind pescuitul în format UN/FLUX. În conformitate cu recomandarea Curții de Conturi[45] de a îmbunătăți exhaustivitatea și fiabilitatea datelor privind pescuitul, în perioada 2015-2019, Comisia s-a concentrat pe dezvoltarea și implementarea FLUX Transportation Layer (FLUX TL)[46]. Acest proiect s-a dovedit a fi dificil, deoarece primele versiuni ale FLUX TL nu au putut să gestioneze volumul tot mai mare de date schimbate. Odată cu fiecare nouă versiune, capacitatea software-ului FLUX TL a tot crescut. Cele mai recente

---

40 https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal_ro.

41 https://ec.europa.eu/food/farm2fork_en.

42 JO L 350, 20.12.2012, p. 99-108; JO L 170, 22.6.2013, p. 66-75, JO L 175, 27.6.2013, p. 61-70, JO L 85, 21.3.2014, p. 15-26.

43 JO L 317, 14.12.2018, p. 29-46.

44 https://www.efca.europa.eu/sites/default/files/Risk%20Assessment%20Methodology.pdf.

45 Recomandarea 3 din Raportul special nr. 08/2017: „Controalele din domeniul pescuitului în UE: sunt necesare eforturi suplimentare” https://www.eca.europa.eu/en/Pages/DocItem.aspx?did=41459.

46 FLUX TL este software-ul utilizat pentru schimbul de date privind pescuitul între statele membre, Comisia Europeană și EFCA.

actualizări răspund nevoilor necesare și oferă mai multe avantaje tehnice, cum ar fi o pagină de monitorizare. Comisia a jucat un rol decisiv și în propunerea de documente de punere în aplicare care conțin normele detaliate pentru schimburile de date. Aceste documente sunt convenite cu statele membre prin intermediul grupului de experți pentru ERS și gestionarea datelor.

De asemenea, Comisia a elaborat formate standardizate pentru schimbul de date privind autorizațiile de pescuit și rapoartele de inspecție. Sistemul LICENSE pentru schimbul de autorizații de pescuit între statele membre, părțile terțe și Comisie a devenit operațional în decembrie 2020. Se preconizează că, până la jumătatea anului 2021, sistemul LICENSE va fi extins pentru a permite schimbul de rapoarte de inspecție.

La solicitarea Parlamentului European, Comisia a lansat un proiect-pilot în noiembrie 2019 pentru a elabora și testa un „sistem de control pentru capturile recreative de biban-de-mare european”[47]. Un contractant extern a dezvoltat un instrument informatic integrat care permite pescarilor de agrement să informeze rapid autoritățile naționale cu privire la capturile lor zilnice, prin înregistrarea capturilor respective. A fost dezvoltată o platformă online pentru a primi aceste date privind capturile (RecFishing.eu), care va fi extinsă și mai mult datorită rezultatelor pozitive ale proiectului-pilot. Rezultatele au fost prezentate în cadrul webinarului „Monitorizarea și controlul pescuitului recreativ” din decembrie 2020[48].

3.3. Activitățile Comisiei de verificare și de asigurare a respectării normelor

Statele membre trebuie să se asigure că dispun de sisteme eficace de control al pescuitului. Comisia este responsabilă de supravegherea și asigurarea aplicării corecte a Regulamentului privind controlul și a normelor PCP de către statele membre. Pentru a verifica eficacitatea sistemelor lor de control și respectarea normelor PCP de către statele membre, funcționarii Comisiei efectuează verificări, inspecții autonome și audituri. În perioada 2015-2019, DG MARE a efectuat aproximativ 150 de vizite pe teren în statele membre, majoritatea fiind **audituri**. S-a pus un accent deosebit pe: (i) buna funcționare a procedurilor de înregistrare a capturilor; (ii) procedurile de cântărire; (iii) măsurile instituite pentru a controla obligația de debarcare; (iv) monitorizarea și controlul flotei externe și (v) verificarea puterii motorului.

De asemenea, au fost efectuate **misiuni de verificare și audituri** pentru a verifica punerea în aplicare a măsurilor de control pentru anumite activități de pescuit în cazul cărora au fost identificate probleme și au fost necesare măsuri urgente, cum ar fi pentru tonul roșu din Marea Mediterană, codul și somonul din Marea Baltică, precum și pentru pescuitul intensiv sporadic în Marea Nordului. Au fost efectuate controale pentru a investiga presupusele încălcări ale legislației UE în domeniul pescuitului notificate prin intermediul plângerilor. În plus, s-au depus eforturi pentru a soluționa deficiențele identificate în punerea în aplicare corespunzătoare a dispozițiilor privind sancțiunile și a sistemelor de puncte.

---

[47] https://op.europa.eu/fr/publication-detail/-/publication/01f3d94d-4019-11eb-b27b-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-180378385.

[48] https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/news/webinar-recreational-fisheries-monitoring-and-control-2020-12-04_en.

Între 2019 și 2020, Comisia a solicitat unui număr de două state membre să lanseze **anchete administrative**. Prima anchetă a vizat investigarea deficiențelor detectate în ceea ce privește cântărirea și măsurile de control pentru pescuitul pelagic și pescuitul recreativ de ton roșu[49]. A doua anchetă a vizat investigarea deficiențelor sistemului de control pentru creșterea tonului roșu[50].

În multe cazuri, constatările auditurilor și ale misiunilor de verificare au fost abordate cu succes de statele membre în cadrul dialogurilor bilaterale informale (cunoscute și sub denumirea de **dosare EU Pilot**). Între 2015 și 2018, Comisia a deschis șapte dosare EU Pilot pentru șase state membre, dintre care un dosar este încă în desfășurare. Aceste dosare pilot au vizat: (i) implementarea planului de acțiune; (ii) punerea în aplicare a sistemului de puncte în două state membre; (iii) controlul flotei care operează în cadrul NEAFC; (iv) raportarea capturilor și (v) controlul puterii motorului, în două state membre. În 2019, Comisia a lansat 24 de dosare EU Pilot, care vizează în total 17 state membre. Dintre acestea, opt dosare se refereau la controlul flotei externe a statelor membre, 15 dosare la controlul puterii motorului și un dosar la sistemul de sancționare și de puncte. În plus, în 2020, Comisia a lansat alte trei dosare EU Pilot care vizează trei state membre, dintre care două dosare se refereau la punerea tonului roșu în cuști, iar un dosar la controlul flotei externe.

În cazul în care Comisia identifică deficiențe ale sistemelor de control ale statelor membre care necesită mai mult efort și mai mult timp pentru remediere, Comisia elaborează **planuri de acțiune** pentru respectivele state membre. În perioada 2015-2019, Comisia a elaborat nouă noi planuri de acțiune[51], în timp ce, în aceeași perioadă, șase dintre cele opt planuri de acțiune lansate înainte de 2015 au fost închise[52]. La sfârșitul anului 2019, 11 state membre făceau obiectul unui plan de acțiune[53], iar în 2020 au fost deschise patru noi planuri de acțiune[54]. Cele 15 planuri de acțiune în desfășurare privesc: (i) deficiențe identificate în ceea ce privește sistemul de înregistrare a capturii; (ii) sistemele de sancționare; (iii) procesul de gestionare a riscurilor; (iv) sistemele computerizate de validare a datelor/verificare încrucișată automată și (v) cerințele de trasabilitate.

În cele din urmă, în perioada 2015-2019, Comisia a inițiat trei **proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor** împotriva statelor membre. Aceste proceduri se refereau la: (i) controlul flotei în apele NAFO[55]; (ii) punerea în aplicare a sistemului de puncte[56] și (iii) respectarea clauzei de exclusivitate și controlul flotei care pescuiește în Africa de Vest[57].

---

49 Irlanda.

50 Croația.

51 Belgia, Cipru, Croația, Estonia, Finlanda, Grecia, Italia, Malta, Țările de Jos.

52 Bulgaria, Italia, Letonia, Malta, România, Spania.

53 Belgia, Cipru, Croația, Estonia, Finlanda, Franța, Grecia, Italia, Malta, Portugalia, Țările de Jos.

54 Bulgaria, România, Slovenia, Suedia.

55 Portugalia.

56 Irlanda.

57 Italia.

Două dintre aceste proceduri au fost închise în 2019 și 2020[58], în timp ce o procedură[59] este încă în desfășurare. Este încă deschisă o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, care a fost lansată în 2014, cu privire la respectarea sistemului de înregistrare și cântărire a capturilor[60]. În 2020, Comisia a lansat trei proceduri suplimentare de constatare a neîndeplinirii obligațiilor: o procedură privind controlul fermelor piscicole de ton roșu[61] și două proceduri privind sistemul de înregistrare și cântărire a capturilor[62].

Una dintre procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor a condus la o suspendare *ex ante* a fondurilor de control FEPAM, în timp ce misiunile de verificare a pescuitului de somon din Marea Baltică au condus la o decizie de punere în aplicare a rambursării[63] pentru un stat membru.

4. Controlul pescuitului și punerea în aplicare a PCP și FEPAM

Regulamentul privind controlul este unul dintre pilonii principali ai punerii în aplicare a PCP, deoarece stabilește normele de raportare a capturilor. Aceste norme sunt esențiale pentru verificarea respectării limitelor de captură adoptate anual. În perioada 2015-2019, Comisia a simplificat procesul juridic pentru efectuarea transferurilor de cote. Pe lângă îmbunătățirea resurselor alocate de statele membre pentru raportare, acest proces legislativ simplificat a făcut ca sistemul de transferuri de cote să devină mai transparent și mai eficient. Cu toate acestea, sunt necesare eforturi suplimentare pentru a îmbunătăți raportarea cu privire la transferuri și deduceri în contextul acordurilor internaționale, deoarece această raportare este afectată uneori de inconsecvențe.

Punerea în aplicare a unui sistem UE de control al pescuitului este sprijinită prin FEPAM[64]. În cadrul FEPAM, statele membre au alocat în mod colectiv 567,9 milioane EUR pentru operațiuni de control și asigurare a respectării normelor în perioada 2014-2019. Până la sfârșitul anului 2019, statele membre au angajat să cheltuiască 375,8 milioane EUR[65], ceea ce reprezintă 66,2 % din bugetul total planificat al FEPAM pentru aceste măsuri. Printre numeroasele tipuri de investiții, primele trei au fost: (i) achiziție, instalare și dezvoltare de tehnologie; (ii) modernizarea și achiziția de nave, aeronave și elicoptere de patrulare și (iii) costuri operaționale. Aceste trei tipuri de investiții au atras împreună 70 % din totalul angajamentelor. Ar trebui remarcat faptul că, deși prioritatea UE sub care se încadrează controlul (prioritatea 3 a Uniunii, „Promovarea punerii în aplicare a PCP”) are cea mai ridicată rată de absorbție a tuturor fondurilor pentru pescuit, rata de absorbție de 46,8 % este

58 Italia și Portugalia.

59 Irlanda.

60 Danemarca.

61 Malta.

62 Belgia și Țările de Jos.

63 JO L 56, 27.2.2020, p. 1-3.

64 JO L 149, 20.5.2014, p. 1–66

65 https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/news/eu-funding-fisheries-aquaculture-and-processing-sectors-how-have-member-states-used-it-2020-12_en.

totuși scăzută în termeni absoluți, iar Comisia speră să se asigure o mai bună punere în aplicare atât a actualului FEPAM, cât și a noului FEAMPA pentru perioada 2021-2027. În acest context, au fost furnizate orientări pentru programarea FEAMPA[66] și au fost alocate cheltuieli bugetare potențiale pentru „îmbunătățirea asigurării respectării normelor și a controlului pescuitului și a furnizării de date”, inclusiv dezvoltarea și punerea în aplicare a unor tehnologii eficace și inovatoare de monitorizare a pescuitului[67].

5. Coordonarea cu statele membre, EFCA și partenerii terți în cadrul forurilor internaționale

Aplicarea eficace și eficientă a sistemului de control al pescuitului necesită o interacțiune și o colaborare constante între statele membre, Comisie și EFCA. Aceasta necesită și cooperare la nivel internațional cu țările din afara UE și cu organizațiile regionale de gestionare a pescuitului.

Comisia discută periodic punerea în aplicare a Regulamentului privind controlul cu statele membre și cu EFCA în cadrul **Grupului de experți privind controlul pescuitului**. Aspectele legate de asigurarea respectării normelor sunt discutate în cadrul **Grupului de experți privind conformitatea,** în timp ce evoluțiile și implementarea sistemelor informatice sunt discutate în cadrul **Grupului de experți privind sistemele ERS și gestionarea datelor**.

La nivelul UE, **Comisia și EFCA** colaborează îndeaproape pentru a asigura punerea în aplicare corectă a sistemului de control al pescuitului, schimbul de informații și de date, precum și participarea la diverse reuniuni privind controlul pescuitului. Comisia se angajează în special în: (i) activitățile organizate de grupurile de experți regionale pentru control și EFCA pentru punerea în aplicare a PDC și (ii) grupul de lucru privind rapoartele electronice de inspecție și supraveghere.

În calitate de lider mondial în guvernanța oceanelor și de prim combatant împotriva pescuitului INN, UE este activă în promovarea unei mai bune guvernanțe a oceanelor, inclusiv a măsurilor de control. În conformitate cu agenda internațională privind guvernanța oceanelor[68], **Comisia colaborează îndeaproape cu parteneri din întreaga lume**, cum ar fi organizațiile regionale de gestionare a pescuitului[69] și organizațiile internaționale[70]. De

---

66 SWD(2020) 206 final – Anexa.

67 Printre investițiile sugerate în asigurarea respectării normelor și a controlului, se numără: (i) controlul și monitorizarea obligației de debarcare; (ii) controlul cântăririi; (iii) supravegherea maritimă a apelor; (iv) trasabilitatea, monitorizarea și controlul flotei de mici dimensiuni și (v) verificarea motorului. Alte investiții propuse includ REM, inclusiv: (i) CCTV; (ii) software de recunoaștere automată; (iii) drone; (iv) imagini prin satelit de înaltă rezoluție; (v) tehnologia blockchain; (vi) ERS portabile și (vii) dispozitive și sisteme pentru monitorizarea continuă a performanței motorului.

68 https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/ocean/international-ocean-governance_en Acțiunea 7 din agendă face apel la „Lupta împotriva pescuitului ilegal și consolidarea gestionării sustenabile a resurselor alimentare oceanice pe plan mondial”. https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/ocean/international-ocean-governance_en.

69 https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/fisheries/international-agreements/regional-fisheries-management-organisations-rfmos_en.

70 https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/fisheries/international-agreements_en.

asemenea, Comisia colaborează la nivel bilateral cu țări terțe care s-au angajat alături de UE în acorduri în domeniul pescuitului[71] și cu țări terțe în cadrul dialogurilor INN[72] pentru: (i) asigurarea conformității activităților de pescuit; (ii) aplicarea celor mai recente standarde pentru controlul pescuitului și schimbul de date[73] și (iii) asigurarea unei monitorizări adecvate a cazurilor de neconformitate.

6. Concluzie

Controlul pescuitului este esențial pentru atingerea obiectivelor PCP, precum și pentru asigurarea unor condiții de concurență echitabile între operatori. În perioada 2015-2019, statele membre au înregistrat progrese în ceea ce privește punerea în aplicare a Regulamentului privind controlul. Printre îmbunătățiri, s-au numărat: (i) metode de control mai moderne, inclusiv o utilizare sporită a sistemelor VMS și ERS pentru monitorizarea, controlul și raportarea navelor de pescuit și (ii) verificări încrucișate automate ale datelor privind pescuitul. De asemenea, statele membre au depus eforturi pentru a-și îmbunătăți sistemele de sancționare, deși nivelul de punere în aplicare a acestor sisteme de sancțiuni nu este egal în toate statele membre, ceea ce duce la condiții de concurență inechitabile. Comisia și EFCA au ajutat statele membre: (i) să dezvolte noi instrumente informatice; (ii) să își armonizeze metodologiile de evaluare a riscurilor și (iii) să se coordoneze la nivel operațional. În plus, punerea în aplicare a FEPAM a oferit sprijin financiar pentru control prin acordarea de ajutoare pentru achiziționarea, instalarea și dezvoltarea de tehnologii și modernizarea metodelor de control în statele membre.

În pofida îmbunătățirilor semnificative, există în continuare deficiențe în aplicarea Regulamentului privind controlul. Pot fi identificate deficiențe în ceea ce privește: (i) dispozițiile privind controlul și verificarea puterii motorului; (ii) cântărirea; (iii) obligațiile de debarcare; (iv) controlul flotei externe și (v) sancționarea. În următorii ani, Comisia se va concentra pe continuarea punerii în aplicare a acestor măsuri. De asemenea, Comisia va continua să lucreze la asigurarea respectării normelor și la punerea în aplicare deplină a PCP, precum și la controlul și asigurarea respectării normelor în mod eficace, în concordanță cu scrisoarea de misiune a președintei von der Leyen adresată comisarului Virginijus Sinkevičius[74]. În plus, Comisia: (i) verifică aplicarea dispozițiilor privind trasabilitatea, în concordanță cu strategia „de la fermă la consumator”; (ii) verifică controlul regimurilor efortului de pescuit și (iii) promovează testarea și dezvoltarea tehnologiilor inteligente aplicate pentru control, în concordanță cu Pactul verde european. În cele din urmă, împreună cu EFCA, Comisia va continua să lucreze la: (i) elaborarea metodologiilor de evaluare a respectării obligației de debarcare și (ii) armonizarea metodologiilor utilizate pentru punerea

[71] https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/fisheries/international-agreements/sustainable-fisheries-partnership-agreements-sfpas_en.

[72] https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/fisheries/rules/illegal-fishing_en.

[73] Datorită eforturilor UE, în noiembrie 2018 NEAFC a adoptat standardul FLUX pentru schimburile de date. De asemenea, Comisia a început negocierile privind introducerea standardului UN/FLUX în diferite foruri bilaterale, inclusiv cu Norvegia și Insulele Feroe.

[74] https://ec.europa.eu/commission/commissioners/sites/comm-cwt2019/files/commissioner_mission_letters/mission-letter-sinkevicius-2019-2024_en.pdf.

în aplicare a planurilor de eșantionare pentru cântărire. În ceea ce privește revizuirea sistemului de control al pescuitului, Comisia va continua să colaboreze cu Parlamentul și Consiliul pentru a consolida, a moderniza și a clarifica normele actuale.